

11
Τὰς ἀποστολὰς

Κιλιανὴ

5

10

Ἀρχὴ καὶ ὁδὸς τοῦ Χριστοῦ, τὰς Χριστὸς γεννιέται,
τώρα Χριστὸς θὰ γεννηθεῖ καὶ εἶν' χαρὰ μεγάλη.
Ἐκεῖ π' ἀκούμπησ' ὁ Χριστὸς χρυσὸ δενδράκ' ἀπόλκε,
τὸ δένδρο εἶναι ὁ Χριστὸς, κλωνιά οἱ Ἀποστόλοι
καὶ τὰ χρυσὰ φυλλάκια τοῦ ἦταν οἱ προφητάδες,
προφήτευσαν καὶ ἔλεγαν γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθια.
Χριστέ μ' ἐσταυρωμένε μου, Χριστέ μ' ἀληθινέ μου,
σὲ σταύρωσαν οἱ ὄννομοι Ὁβραῖοι,
οἱ ἄννομοι καὶ τὰ σκυλιὰ καὶ τρεῖς καταραμένοι,
μὰ πέταξες κι' ἀνέβηκες ἐπάνω στὰ οὐράνια,
καὶ πάλι ματακατέβηκες ἐκκλησιά μὲ τ' ἅγιο βῆμα,
καὶ κρίνεις δίκιους κι' ἄδικους, ἁμαρτωλοὺς καὶ ξένους.

Τσόρλου

Ἐδιν/μ
Ἐξοφίλ
Ἰαζακί:
Δημοκρί
Τρενιόλας
Θεοκρί
"Θεοκρί" τ. 2Α!
1939 π. 5.

Παιγνιὺν

130

Τσόρλου. σ. 51

Τὸ κουκκὶ καὶ τὸ ροβίθι
ἐμαλῶνανε στὴ βρύση,
γιὰ ἓνα ψάρι, γιὰ ἓνα χέλι,
γιὰ ἓνα κόκκινο τσεμπέρι

170

Τσόρλου. σ. 62

"Ἀλφα βῆτα
κόψε πῆττα
δόσ' τὸ σκύλο
μιά κομμάτα
κ' ἓνα κομματάκι μένα.

229

Τσόρλου.

σ. 83.

ΠΑΙΔΙΚΙΕΣ ΠΑΡΩΔΙΕΣ

"Ἀλφάβητάριον

Τρενιόλας
Ἰαζακί

Τὸ ξεμολόγημα

Σαράντα μέρες μελετῶ,
νὰ πάγω στὸν πνευματικὸ
Παγαίνω μιά, παγαίνω δύο,
δὲν τὸν εὕρισκω μοναχό.

- 5 Παγαίνω Κυριακὴ πρωτὶ
καὶ τὸν εὕρισκω στὸ κελί,
σκύφτω φιλῶ τὸ χέρι του,
κάθομαι στὸ μιντέρι του.
—«Παπὰ μου, ξεμολόγα με,
10 τὰ κρίματά μ' συγχῶρνά με».
—Τὰ κρίματά σ', εἶναι πολλὰ,
μὴ πᾶς νὰ κάνς ἀγάπη πιά.
—Ἄν ἄρνισθεῖς τὴν παπαδιά
τὸν ἄρτο καὶ τὴν λειτουργιά
15 τότε θ' ἄρνισθῶ καὶ γὼ
τὰ μαῦρα μάτια π' ἀγαπῶ.

229

Τὸ ξεμολόγημα

Τσόρλου.

- Σαράντα μέρες μελετῶ,
νὰ πάγω στὸν πνευματικὸ.
Παγαίνω μιά, παγαίνω δύο,
δὲν τὸν εὕρισκω μοναχό.
5 Παγαίνω Κυριακὴ πρωτὶ
καὶ τὸν εὕρισκω στὸ κελί,
σκύφτω φιλῶ τὸ χέρι του,
κάθομαι στὸ μιντέρι του.
—«Παπὰ μου, ξεμολόγα με,
10 τὰ κρίματά μ' συγχῶρνά με».
—Τὰ κρίματά σ', εἶναι πολλὰ,
μὴ πᾶς νὰ κάνς ἀγάπη πιά.
—Ἄν ἄρνισθεῖς τὴν παπαδιά
τὸν ἄρτο καὶ τὴν λειτουργιά
15 τότε θ' ἄρνισθῶ καὶ γὼ
τὰ μαῦρα μάτια π' ἀγαπῶ.

102

Ἐφές τὸ βράδυ πέρασα ἀπ' τοῦ γιαλοῦ τὰ σπίτια,
 εἶδα ψιλή, εἶδα λιγνή, εἶδα γαῖτανοφρύδα,
 λίγο νερό τὴν γύρεψα καὶ μ' ἔδωσε λιγάκι
 κι' ὅσο νὰ πάγω σπῖτι μου τὸ ξέρασα φαρμάκι
 5 καὶ στοὺς φαρφούρι τῶβαλα καὶ στοὺς γιατροὺ τὸ πῆγα.
 «Αὐτὸ δὲν εἶναι μαχαιριά οὔτε πληγὴ νὰ γιάνη
 μόν' εἶν' ἀγάπη στὴν καρδιά κι' αὐτὸ θὰ σέ πεθάνει.»

Μαῦρά μου χελιδόνια κι' ἄσπρα μου πουλιά,
 τί ἀψηλά πετᾶτε; δὲ χαμηλώνετε,
 νὰ πάρω τὴ φτεροῦδα νὰ σύρω κοντηλιά
 νὰ στείλω στὴν καλή μου, καὶ στὴ καλούτσικη μ'.
 5 «Κόρη μ', ἂν θές παντρεῖσε, ἂν θέλς καρτέρσε,
 ἂν θέλς βάψῃ μαῦρα καὶ καλογέρεψε,
 μὲ δόσαν μιὰ γυναῖκα κ' εἶναι μάγισσα,
 μαγεύει τὰ οὐράνια καὶ δὲν παραστρατοῦν,
 μαγεύει τὰ κορίτσια καὶ δὲν παρακεντοῦν,
 10 μαγεύει τὰ παλληκάρια καὶ δὲν παντρεύονται,
 γυρίζω γιὰ νὰ ἔλθω, ἀντάρω καὶ βροχή,
 γυρίζω πίσω βλέπω καὶ καὶ βουνοί»,
 Καὶ γυναῖκά του σάν τ' ἀκουσε τὸν δρόμο ἔπιασε
 κι' ὁ δρόμος τῆς τὴν ἔβγαλε στὴν μάγισσας τὴν πόρτα.
 15 «Καλή σπέρα Ἀρμενοπούλα καὶ ποθεῖς ὁ ἄνδρας σου;
 «Τὴ θάλατταν ἔβγαλε, λείπει ἀπὸ κατελεία,
 παίζουν τὰ παιχνίδια καὶ πίν' γλυκὸ κρασί.»
 Καὶ κείνηνε σάν τ' ἀκουσε πίσω γύρισε.
 «Γιαννάκη μ' ἦλθε μιὰ ἔρη καὶ σέ γύρευε
 20 ξανθιά καὶ μαυρομάτα καὶ μαυρομαλλοῦ,
 εἶχε καὶ στοὺς μάγουλό της μιὰ χρυσοῦ ἑλιά».
 Ἐκεῖνος σάν τ' ἀκουσε τὸν δρόμο ἔπιασε
 κ' ἡ μάγισσα ξεφώνησε,
 ἄς τῷ ξεῦρα Γιαννάκη μ', νὰ μὴ στῶλενα.

«Μὴν κλαῖς μαννοῦλά μου γλυκειά, μὴν τραβᾷς τὰ μαλλιά σου,
 μόν' πᾶνε εἰς τὸ σπῖτι μας καὶ κάν' τὴν παρηγοριά μου,
 λίγο κρασί μέσ' στοὺς ποτήρ' κι' ἀφράτο παξιμάδι».
 Ἐννιά μηνες δὲ λούσθηκε καὶ ἑννέα μηνες κλαίει
 5 καὶ πέφτουν τὰ μαλλάκια τῆς σάν τὴ βροχὴ ποὺ βρέχει.

«Μὴν κλαῖς μαννοῦλά μου γλυκειά, μὴν τραβᾷς τὰ μαλλιά σου, 337. Τσ.
 μόν' πᾶνε εἰς τὸ σπῖτι μας καὶ κάν' τὴν παρηγοριά μου,
 λίγο κρασί μέσ' στοὺς ποτήρ' κι' ἀφράτο παξιμάδι».
 Ἐννιά μηνες δὲ λούσθηκε καὶ ἑννέα μηνες κλαίει
 5 καὶ πέφτουν τὰ μαλλάκια τῆς σάν τὴ βροχὴ ποὺ βρέχει.

- Στὶς δέκα πέντε τοῦ Μαΐου ποὺ βγαίνει τὸ ζεμπούλι,
ἀκούσατε μου νὰ σὰς πῶ τῆς Σούσας τὸ τραγούδι.
Ἡ Σούσα ἦταν ὁμορφὴ τῆς Κρήτης τὸ καμάρι
ποὺ γάπα τὸν Σαρήμπαλη, τὸ πρῶτο παλληκάρι,
5 τὴν ἀγάπα τὸν ἀγάπαε χρόνια δέκα πέντε.
Μιὰ βραδεῖα τὸ Σουσαννιῶ, σηκώνεται, καθίζει
καὶ μὲ τὸ μαντηλάκι τῆς τὰ δάκρυα σκουπίζει.
—Τί ἔχεις Σουσαννίτσα μου καὶ κάθεσαι καὶ κλαίεις ;
—Ὁνειρο εἶδα, πικρὸ φαρμακεμένο,
10 εἶδα τ' ἀδελφάκι μου στὰ αἵματα βαλμένο.
Θὰ νᾶρθαι τ' ἀδελφάκι μου, σπαθὶ ξεσπαθωμένο.
—Ὁνειρο εἶναι ἀγάπη μου, κι' ὄνειρο θὰ περάσει,
καὶ σένα τ' ἀδελφάκι σου στὰ ξένα θὰ γεράσει,
ἢ σκοτωμένο τῷ χουνοῦ ἢ τῷ θεριῷ τὸν τρῶνε.
15 Μέσ' τὰ γλυκοχαράματα τοῦ πετεινοῦ λαλοῦσαν
ἀκούει τὴν πόρτα καὶ χτύπα καὶ σιγανὰ μιλοῦσε,
«Σήκω Σουσάννα, κι' ἄνοιξε κ' εἶμαι κουρασμένος
κι' ἀπ' τὸ δρόμο τὸ πολὺ εἶμαι βασγκεστιμένος» ¹⁾.
—Σήκω Σαρήμπαλη μ', καὶ λείψε ἀπ' τὴν στρώση
20 καὶ ἦλθε τὸ ἀδελφάκι μου, θὰ μᾶς ἐθανατώσῃ.
—Πᾶνε Σουσάννα κι' ἄνοιξε καὶ γὼ μένω στὴ κλίνη,
ὁ νύπνος μου εἶναι βαρὺς νὰ φύγω δὲν μ' ἀφίνει.
Πῆγε ἡ Σουσάννα κι' ἄνοιξε τὸν ἀδελφὸ τῆς
μ' ἄγριο βλέμμα τὴν θωρεῖ καὶ θάμπωσε τὸ φῶς τῆς,
25 κρὺο νερό τὴν γύρευσε, γιὰτ' ἦταν κουρασμένος,
ἀπὸ τοὺς δρόμους πῶτρεχε ἦτανε μπαῖλντισμένος ²⁾.
Εὐθὺς νερό τὸν πρόφθασε σὲ φαρφουρὶ κουμάρι,
γλυκὰ τὸν ὁμιλάει. Τὸν λόγο τῆς δὲν πιάνει,
μωρὴ Σουσάννα Σουσαννιῶ, μωρὴ παραδερμένη
30 πρῶτα μὲ κάνεις μασκαρᾶ, κατόπι πεζεβένη
καὶ βγάζει τὸ μαχαῖρί του ἀπ' ἀργυρὸ θηκάρι,
τὴν χτύπησε μέσ' τὴν καρδιά, σὲ τόπο νὰ μὴ γιάνῃ.

1) Λ. Τ. Ἀπογοητευμένος.—2) Λ. Τ. Λιγοθυμισμένος.